

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 236/2014**af 11. marts 2014****om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union bør vedtage et vidtrækkende sæt instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil, der dækker en række politikker for sådan optræden, og som kræver bestemte fælles regler og procedurer for deres gennemførelse. Der er tale om følgende instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil for perioden 2014-2020: instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 ⁽³⁾, Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (»EIDHR«) som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 ⁽⁴⁾, Det Europæiske Naboskabsinstrument (»ENI«) som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 ⁽⁵⁾, instrumentet der bidrager til stabilitet og fred som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 ⁽⁶⁾, instrumentet for førtiltrædelsesbistand (»IPA II«) som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 ⁽⁷⁾ og partnerskabsinstrumentet for

samarbejde med tredjelande som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 ⁽⁸⁾ (i det følgende under ét benævnt »instrumenterne« og enkeltvis »instrumentet«).

(2) De fælles regler og procedurer bør være i overensstemmelse med de finansielle regler, der er gældende for Unionens almindelige budget og fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁹⁾, herunder de tilsvarende regler, der er vedtaget af Kommissionen ⁽¹⁰⁾ med henblik på gennemførelse af nævnte forordning.

(3) Instrumenterne fastsætter generelt, at aktioner, der skal finansieres på grundlag heraf, bør være genstand for flerårig vejledende programmering, der fastsætter rammerne for vedtagelse af finansieringsafgørelser i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og med de procedurer, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹¹⁾

(4) Finansieringsafgørelserne bør udmøntes i årlige eller flerårige handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger, når man følger den planlægning, der er fastsat i de flerårige vejledende programmer, i særlige foranstaltninger, hvis det kræves som følge af uforudsete og behørigt berettigede behov eller omstændigheder, og i støtteforanstaltninger. Støtteforanstaltninger kan vedtages enten som en del af et årligt eller flerårigt handlingsprogram eller uden for rammerne af vejledende programmeringsdokumenter.

(5) Finansieringsafgørelserne bør i et bilag indeholde en beskrivelse af hver aktion med angivelse af mål, vigtigste aktiviteter, forventede resultater, gennemførelsesmetoder, budgettet og en vejledende tidsplan, eventuelle støtteforanstaltninger i tilknytning hertil samt foranstaltninger til overvågning af resultater og bør godkendes yderligere efter de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (se side 44 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om indførelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (se side 85 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (se side 27 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (se side 1 i denne EUT).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (se side 11 i denne EUT).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (se side 77 i denne EUT).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (6) Idet der tages hensyn til politikprogrammeringen eller arten af den finansielle gennemførelse af disse gennemførelsesretsakter, navnlig de budgetmæssige konsekvenser, bør undersøgelsesproceduren anvendes til deres vedtagelse, medmindre der er tale om individuelle og særlige foranstaltninger, der falder under på forhånd fastsatte tærskler. Kommissionen bør imidlertid umiddelbart vedtage gældende gennemførelsesbestemmelser, hvor det er krævet i særligt hastende tilfælde, og der foreligger et behørigt begrundet behov for en hurtig reaktion fra Unionens side. Europa-Parlamentet bør behørigt underrettes herom i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (7) Såfremt forvaltningen af en foranstaltning er overdraget til en finansiell formidler, bør Kommissionens afgørelse med hensyn til gennemførelse af instrumenterne navnlig dække bestemmelser om risikodeling, gennemsigtighed, aflønning af den formidler, der har ansvaret for gennemførelse, anvendelse og genanvendelse af midler og af mulig fortjeneste og rapporteringsforpligtelserne og kontrolmekanismerne under hensyntagen til de relevante bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (8) Union bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de ressourcer, der er til rådighed for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør ske ved hjælp af sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenterne for Unionens optræden udadtil samt skabelse af synergier mellem instrumenterne og andre af Unionens politikker. Dette bør endvidere føre til gensidig styrkelse af de programmer, der iværksættes i henhold til disse instrumenter, og, hvor dette er relevant, anvendelse af finansielle instrumenter, der har en løftestangseffekt.
- (9) I medfør af artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Unionens optræden på den internationale scene bygge på de principper, der ligger til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, princippet om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten.
- (10) I overensstemmelse med Unionens forpligtelser på det tredje og fjerde forum på højt plan om bistandseffektivitet (Accra 2008 og Busan 2011) og henstillingen fra Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (»OECD-DAC«) om afbinding af officiel udviklingsbistand (ODA) til de mindst udviklede lande og stærkt gældstyngede fattige lande, bør Kommissionen afbinde Unionens bistand i videst muligt omfang, herunder for så vidt angår innovative finansieringsmekanismer, og fremme deltagelse af enheder fra partnerlande i kontrakttildelingsprocedurer.
- (11) For at sikre synligheden over for borgerne i modtagerlandene og EU-borgerne af Unionens bistand bør der i passende omfang sørges for målrettet kommunikation og information med hensigtsmæssige midler.
- (12) Unionens optræden udadtil under instrumenterne bør bidrage til tydelige resultater (som omfatter udbytteresultater og virkninger) i lande, som modtager ekstern finansiell bistand fra Unionen. Når det er muligt og hensigtsmæssigt, bør resultaterne af Unionens optræden udadtil og effektiviteten af et specifikt instrument omhandlet i betragtning 1 overvåges og vurderes på grundlag af på forhånd fastlagte, klare, gennemsigtige og, hvis det er hensigtsmæssigt, landespecifikke og målelige indikatorer, der er afpasset efter det pågældende instruments særlige karakteristika og mål.
- (13) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder vedrørende forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder samt inddrivelse af midler, der er gået tabt, betalt uberettiget eller anvendt ukorrekt, og i givet fald anvendes sanktioner. Disse foranstaltninger bør gennemføres i overensstemmelse med gældende aftaler, der er indgået med internationale organisationer og tredjelande.
- (14) Der bør fastsættes bestemmelser om finansieringsmetoder, beskyttelse af Unionens finansielle interesser, regler om nationalitet og oprindelse, evalueringen af aktioner, rapportering og revision samt evaluering af instrumenterne.
- (15) Uden at dette berører de samarbejds mekanismer, der er udviklet med civilsamfundsorganisationer på alle niveauer i overensstemmelse med artikel 11 i TEU, spiller interessecenterne fra modtagerlandene, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, en fremtrædende rolle med hensyn til Unionens udenrigspolitik. Det er i forbindelse med gennemførelsesprocessen, navnlig forbedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, vigtigt i behørigt omfang at høre dem for at sikre, at de spiller en meningsfuld rolle i denne proces, og i behørigt omfang at tage hensyn til deres særlige karakter.

(16) I henhold til artikel 208, artikel 209, stk. 3, og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og på de vilkår, der er fastlagt i vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU ⁽¹⁾, bidrager EIB til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at fremme målene for Unionens udviklingspolitik og andre politikker for Unionens optræden udadtil og intervenserer som supplement til instrumenterne for Unionens optræden udadtil. Mulighederne for at kombinere EIB's finansiering med Unionens budgetressourcer bør udnyttes. EIB høres i forbindelse med Unionens programmeringsproces, hvor dette er relevant.

(17) Internationale organisationer og udviklingsagenturer samarbejder rutinemæssigt med nonprofitorganisationer som partnere i gennemførelsen og kan være nødt til at overdrage dem budgetgennemførelsesopgaver i behørigt begrundede tilfælde. Uanset artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 bør der i denne forordning fastsættes bestemmelser om, at sådanne opgaver kan overdrages til nonprofitorganisationer på betingelser svarende til dem, der gælder for Kommissionen.

(18) Med henblik på at styrke partnerlandenes ejerskab til deres udviklingsprocesser og den eksterne bistands bæredygtighed og i overensstemmelse med de forpligtelser, som Unionen og partnerlandene har påtaget sig med hensyn til den internationale bistands effektivitet, bør Unionen, hvor dette er hensigtsmæssigt under hensyntagen til den pågældende aktions art, fremme anvendelsen af partnerlandenes egne institutioner, systemer og procedurer

(19) I overensstemmelse med den europæiske konsensus om udvikling og den internationale dagsorden om bistandseffektivitet og som understreget i Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2011 om EU's budgetstøtte til udviklingslande i fremtiden skal Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2011 med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« og Rådets konklusioner om »EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande« af 14. maj 2012 anvendes effektivt til at støtte fattigdomsbekæmpelse og anvendelse af landenes systemer, gøre støtten mere forudsigelig og styrke partnerlandenes ejerskab til udviklingspolitikker og reformer. Udbetalingen af planlagte budgettrancher bør være betinget af de fremskridt, der er gjort i retning af at nå de mål, der er aftalt med partnerlandene. I lande, som modtager denne type finansiell bistand fra Unionen, støtter Unionen udviklingen af parlamentarisk kontrol,

revisionskapacitet, gennemsigtighed og offentlig adgang til information.

(20) EU-aktioner, der sigter mod at fremme de demokratiske principper og styrke demokratiseringen, kan bl.a. gennemføres ved at støtte civilsamfundsorganisationer og uafhængige institutioner, som er aktive på dette område, såsom Den Europæiske Demokratifond.

(21) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(22) Det er hensigtsmæssigt at afstemme anvendelsesperioden for denne forordning med anvendelsesperioden for Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽²⁾. Nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENNEMFØRELSE

Artikel 1

Genstand og principper

1. Ved denne forordning fastsættes reglerne og betingelserne for Unionens tildeling af finansiell bistand til aktioner, herunder handlingsprogrammer og andre foranstaltninger, under følgende instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil for perioden 2014-2020: instrumentet for udviklingssamarbejde (»DCI«), det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (»EIDHR«), det europæiske naboskabsinstrument (»ENI«), instrumentet der bidrager til stabilitet og fred, instrumentet for førtiltrædelsesbistand (»IPA II«) og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande, som i det følgende under ét benævnes som »instrumenterne« og enkeltvis som »instrumentet«.

I denne forordning omfatter udtrykket »lande« territorier og regioner, alt efter hvad der er relevant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF (EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på gennemførelsen af aktioner til finansiering af Erasmus+-programmet i henhold til forordning (EU) nr. 233/2014, forordning (EU) nr. 232/2014, forordning (EU) nr. 231/2014 og forordning (EU) nr. 234/2014. Disse aktioner gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013⁽¹⁾, på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter omhandlet i det instrument, der finder anvendelse, samtidig med at der sikres overensstemmelse med disse forordninger.

3. Kommissionen sikrer, at aktioner gennemføres i overensstemmelse med målene for det gældende instrument og med en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Den finansielle bistand, der ydes på grundlag af instrumenterne, skal være i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og som fastlægger den grundlæggende finansielle og retlige ramme for deres gennemførelse.

4. Kommissionen benytter ved anvendelsen af denne forordning de mest effektive gennemførelsesmetoder. Hvor det er muligt og hensigtsmæssigt under hensyntagen til aktionens art, vælger Kommissionen også at anvende de mest enkle procedurer.

5. Under hensyntagen til stk. 4 vælger Kommissionen ved anvendelsen af denne forordning at anvende partnerlandenes systemer, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt henset til aktionens art.

6. Unionen tilstræber at fremme, udvikle og konsolidere de demokratiske principper, retsstaten og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som Unionen bygger på, hvor dette er relevant på grundlag af dialog og samarbejde med partnerlande og -regioner. Unionen integrerer disse principper i gennemførelsen af instrumenterne.

Artikel 2

Vedtagelse af handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger

1. Kommissionen vedtager årlige handlingsprogrammer, som baseres på de vejledende programmeringsdokumenter, der i givet fald henvises til i det relevante instrument. Kommissionen kan også vedtage flerårige handlingsprogrammer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, stk. 3.

Handlingsprogrammerne skal for hver aktion angive mål, forventede resultater og vigtigste aktiviteter, gennemførelsesmetoderne, budgettet og en vejledende tidsplan, eventuelle støtteforanstaltninger i tilknytning hertil samt foranstaltninger til overvågning af resultater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

Når det er nødvendigt, kan en aktion vedtages som en individuel foranstaltning før eller efter vedtagelsen af årlige eller flerårige handlingsprogrammer.

I tilfælde af uforudsete og behørigt dokumenterede behov eller omstændigheder, og når finansiering via mere egnede kilder ikke er mulig, kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, der ikke er omhandlet i de flerårige programmeringsdokumenter, herunder foranstaltninger for at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtet udviklingsindsats eller foranstaltninger, der hjælper befolkninger til bedre at modstå tilbagevendende kriser.

2. Handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3.

3. Proceduren i stk. 2, er ikke påkrævet i forbindelse med:

- a) særlige foranstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 5 mio. EUR
- b) særlige foranstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 10 mio. EUR
- c) tekniske ændringer til handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger. Tekniske ændringer er justeringer som f.eks.:
 - i) forlængelse af gennemførelsesperioden
 - ii) omfordeling af midler mellem aktioner i et årligt eller flerårigt handlingsprogram, eller
 - iii) forøgelse eller reduktion af budgettet for de årlige eller flerårige handlingsprogrammer eller for individuelle eller særlige foranstaltninger med højst 20 % af det oprindelige budget, og ikke over 10 mio. EUR,

såfremt sådanne ændringer ikke substantielt vedrører målene for den pågældende foranstaltning.

Foranstaltninger, der vedtages i medfør af dette stykke, meddeles Europa-Parlamentet og medlemsstaterne gennem det i artikel 16 omhandlede relevante udvalg senest en måned efter deres vedtagelse.

4. Stk. 1, 2 og 3 vedrørende handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger finder ikke anvendelse på det grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af ENI.

5. I behørigt dokumenterede særligt hastende tilfælde, f.eks. kriser eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder, kan Kommissionen vedtage individuelle eller særlige foranstaltninger eller ændringer af eksisterende handlingsprogrammer efter proceduren i artikel 16, stk. 4.

6. Navnlig for store nye infrastrukturer foretages der på projektniveau en passende miljøscreening, herunder for klimaændringer og indvirkning på biodiversitet, i overensstemmelse med gældende lovgivningsmæssige EU-retsakter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾, som om nødvendigt omfatter en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM), hvis der er tale om miljøfølsomme projekter. Hvor det er relevant, anvendes der strategiske miljøvurderinger ved gennemførelsen af sektorprogrammer. Det sikres, at interessenterne inddrages i miljøvurderingerne, og at offentligheden får adgang til resultaterne heraf.

7. I forbindelse med udformningen og gennemførelsen af programmer og projekter tages der behørigt højde for kriterier for adgang for handicappede.

Artikel 3

Støtteforanstaltninger

1. EU-finansiering kan anvendes til at dække udgifter til gennemførelse af instrumenterne og virkeliggørelse af de heri opstillede mål, herunder administrativ støtte i forbindelse med forberedelse, opfølgning, overvågning, revision og evaluering, som er umiddelbart nødvendig for en sådan gennemførelse, samt udgifter i Unionens delegationer til den administrative støtte, der er nødvendig til at forvalte de foranstaltninger, der finansieres under instrumenterne.

2. Såfremt de aktiviteter, der er omhandlet i litra a), b) og c), vedrører de overordnede mål for det gældende instrument, der gennemføres ved aktioner, kan Unionens finansiering dække:

- a) undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, uddannelse, forberedelse og udveksling af erhvervede erfaringer og bedste praksis, publikationsaktiviteter og eventuelle andre udgifter til administrativ eller teknisk bistand, der er nødvendig til forvaltning af aktioner
- b) forskningsaktiviteter og undersøgelser af relevante spørgsmål og videreformidling heraf
- c) udgifter vedrørende informations- og kommunikationsaktioner, herunder udvikling af kommunikationsstrategier og kommunikation om Unionens politiske prioriteter.

3. Støtteforanstaltninger kan finansieres uden for rammerne af vejledende programmeringsdokumenter. Kommissionen vedtager om nødvendigt støtteforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

Undersøgelsesproceduren finder ikke anvendelse på vedtagelsen af støtteforanstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 10 mio. EUR.

Støtteforanstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 10 mio. EUR, meddeles Europa-Parlamentet og medlemsstaterne gennem det i artikel 16 omhandlede relevante udvalg senest en måned efter deres vedtagelse.

AFSNIT II

BESTEMMELSER OM FINANSIERINGSMETODER

Artikel 4

Generelle finansielle bestemmelser

1. Unionens finansielle bistand kan ydes gennem de former for finansiering, der er fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og i særdeleshed:

- a) tilskud
- b) indkøbsaftaler vedrørende tjenesteydelser, varer eller bygge- og anlægsarbejder
- c) generel eller sektorvis budgetstøtte.
- d) bidrag til trustfonde, der etableres af Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 187 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
- e) finansielle instrumenter som f. eks. lån, garantier, egenkapital eller kvasiegenkapital, investeringer eller andele og risikodelingsinstrumenter, så vidt muligt under ledelse af EIB i overensstemmelse med dennes eksterne mandat, jf. afgørelse nr. 1080/2011/EU ⁽³⁾, et multilateralt europæisk finansieringsinstitut, såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, eller et bilateralt europæisk finansieringsinstitut, som f.eks. bilaterale udviklingsbanker, eventuelt kombineret med supplerende tilskud fra andre kilder.

2. Generel eller sektorvis budgetstøtte, jf. stk. 1, litra c), er baseret på et gensidigt ansvar og fælles forpligtelser over for de universelle værdier og sigter mod at styrke de kontraktbaserede partnerskaber mellem Unionen og partnerlandene med henblik på at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, støtte en inklusiv holdbar økonomisk vækst og udrydde fattigdom.

Enhver afgørelse om at yde generel eller sektorvis budgetstøtte skal være baseret på Unionens vedtagne budgetstøttepolitik, et sæt klare støtteberettigelseskriterier og en omhyggelig vurdering af risici og fordele.

En vigtig forudsætning for denne afgørelse skal være en vurdering af partnerlandenes engagement, resultater og fremskridt for så vidt angår demokrati, menneskerettigheder og retsstaten. Den generelle eller sektorvise budgetstøtte skal differentieres på en sådan måde, at der tages bedre højde for de politiske, økonomiske og sociale forhold i partnerlandet under hensyntagen til sårbare situationer.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF (EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1).

I forbindelse med tildeling af generel eller sektorvis budgetstøtte i overensstemmelse med artikel 186 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, fastlægger og overvåger Kommissionen tydeligt konditionaliteten herfor og støtter udviklingen af parlamentarisk kontrol og revisionskapacitet og øger gennemsigtigheden og den offentlige adgang til information. Udbetaling af generel eller sektorvis budgetstøtte er betinget af, at der gøres tilfredsstillende fremskridt i retning af at nå de mål, der er aftalt med partnerlandet.

3. Organer, der overlades gennemførelsen af finansielle instrumenter som omhandlet i stk. 1, litra e), skal opfylde kravene i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og følge Unionens mål, standarder og politikker samt bedste praksis med hensyn til brug af og rapportering om EU-midler.

Disse finansielle instrumenter kan opdeles i faciliteter med henblik på gennemførelse og rapportering.

I henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan Unionens finansielle bistand også ydes gennem bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde, f. eks. fonde, der er etableret eller forvaltes af EIB, af medlemsstater, af partnerlande og regioner eller af internationale organisationer, med henblik på at tiltrække fælles finansiering fra en række donorer eller til fonde, der er oprettet af en eller flere donorer med sigte på fælles gennemførelse af projekter.

4. Gensidig adgang for Unionens finansielle institutioner til finansielle instrumenter, som er etableret af andre organisationer, fremmes, hvis det er hensigtsmæssigt.

5. I forbindelse med tildeling af Unionens finansielle bistand, som omhandlet i stk. 1, træffer Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, alle nødvendige foranstaltninger for at sikre synligheden af Unionens finansielle bistand. Disse omfatter foranstaltninger, som pålægger modtagere af EU-midler krav til synlighed, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Kommissionen er ansvarlig for at overvåge modtagernes overholdelse af disse krav.

6. Alle indtægter under ét finansielt instrument tildeles det pågældende finansielle instrument som interne formålsbestemte indtægter. Hvert femte år undersøger Kommissionen, hvilket bidrag der er ydet for at nå Unionens mål, og effektiviteten af eksisterende finansielle instrumenter.

7. Unionens finansielle bistand gennemføres af Kommissionen, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, direkte af Kommissionens afdelinger, af EU-delegationer og af gennemførelsesorganer ved delt forvaltning sammen med medlemsstaterne eller indirekte ved at overdrage budgetgennem-

førelsesopgaver til de enheder, der er opført i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Disse enheder sikrer overensstemmelse med Unionens optræden udadtil og kan overdrage budgetgennemførelsesopgaver til andre enheder på betingelser svarende til dem, der gælder for Kommissionen.

De opfylder årligt deres forpligtelse i henhold til artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Revisionserklæringen forelægges om nødvendigt senest en måned efter beretningen og forvaltningsredegørelsen, som Kommission tager højde for i sin garanti.

Internationale organisationer som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og organer i medlemsstaterne som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), i nævnte forordning, der har fået overdraget opgaver af Kommissionen, kan også overdrage budgetgennemførelsesopgaver til nonprofitorganisationer, der er i besiddelse af passende operationel og finansiell kapacitet, på betingelser svarende til dem, der gælder for Kommissionen.

Organer, som opfylder kriterierne i artikel 60, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anses for at opfylde udvælgelseskriterierne som omhandlet i artikel 139 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

8. De former for finansiering, der er omhandlet i stk. 1 og i artikel 6, stk. 1, og de gennemførelsesmetoder, der er omhandlet i stk. 1b, vælges på grundlag af deres egnethed med hensyn til at nå de specifikke mål med aktionerne og til at levere resultater, navnlig under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for ikke-overholdelse af regler. For tilskud omfatter dette overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger.

9. Aktioner, der finansieres under instrumenterne, kan gennemføres ved hjælp af parallel eller fælles samfinansiering.

I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles en aktion i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan fastslås.

I tilfælde af fælles samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved en aktion mellem de partnere, der deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden for en specifik aktivitet under aktionen. I sådanne tilfælde overholder den efterfølgende offentliggørelse af tilskud og indkøbskontrakter, som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, de eventuelle regler, der gælder for det bemyndigede organ.

10. Samarbejde mellem Unionen og dens partnere under anvendelse af finansiering som omhandlet i stk. 1 eller artikel 6, stk. 1, kan bl.a. udmønte sig i:

- a) tresidede ordninger, hvorved Unionen med tredjelande koordinerer sin bistand til et partnerland eller en partnerregion
- b) administrative samarbejdsforanstaltninger som f. eks. partnerskaber mellem offentlige institutioner, lokale myndigheder, nationale offentlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelser for en medlemsstat og et partnerland eller en partnerregion, samt samarbejdsforanstaltninger, der omfatter eksperter fra den offentlige sektor, der er udsendt af medlemsstaterne, og deres regionale og lokale myndigheder
- c) bidrag til afholdelse af omkostninger, der er nødvendige for at etablere og administrere et offentligt-privat partnerskab
- d) støtteprogrammer for sektorpolitikker, hvorved Unionen yder støtte til et partnerlands sektorprogram
- e) i tilfælde af ENI og IPA II, bidrag til omkostningerne ved landenes deltagelse i Unionens programmer og agenter
- f) rentegodtgørelser
- g) finansiering gennem tilskud til EU-agenturer.

11. I forbindelse med arbejde med interessenter fra modtagerlandene tager Kommissionen ved fastlæggelsen af finansieringsmetoder, arten af bidrag, tildelingsmetoder og de administrative bestemmelser om forvaltning af tilskud højde for aktørernes særlige karakter, herunder behov og baggrund, med henblik på at nå og på bedst mulig vis imødekomme den bredest mulige vifte af sådanne interessenter. Specifikke metoder skal fremmes i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, som f.eks. partnerskabsaftaler, tilladelse til indgåelse af subgrantaftaler, underhåndsaftaler, direkte tildeling eller begrænset adgang til indkaldelser af forslag eller faste beløb.

12. I forbindelse med sin støtte til overgangs- og reformprocessen i partnerlandene bygger Unionen på og udveksler medlemsstaternes tidligere erfaringer, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 5

Skatter, afgifter og told

Unionens bistand genererer og indebærer ikke opkrævning af særlige skatter, særlig told eller særlige afgifter.

Med tredjelandene aftales der i givet fald passende bestemmelser, som fritager aktioner til gennemførelse af Unionens finansielle bistand for skatter, told og afgifter. I modsat fald er skatter, told og afgifter omfattet af de betingelser, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 6

Særlige finansielle bestemmelser

1. Bortset fra de typer finansiering, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, kan Unionen også yde finansiell bistand under nedenstående instrumenter i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 via følgende typer finansiering:

- a) under DCI og ENI, gældssanering, i forbindelse med internationalt aftalte gældssaneringsprogrammer
- b) under DCI og instrumentet der bidrager til stabilitet og fred, i ekstraordinære tilfælde sektorspecifikke eller generelle importprogrammer, der kan være:
 - i) sektorspecifikke importprogrammer vedrørende naturaller
 - ii) sektorspecifikke importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af sektorspecifik import eller
 - iii) generelle importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af generel import af en lang række produkter.
- c) under EIDHR, direkte ydelse af:
 - i) små tilskud til menneskerettighedsforkæmpere til finansiering af hastende beskyttelsesaktioner, hvor det er relevant, uden behov for samfinansiering
 - ii) tilskud til finansiering af aktioner, hvor det er relevant, uden behov for samfinansiering, under meget vanskelige vilkår eller i meget vanskelige situationer som omhandlet i artikel 2, stk. 4, i forordning (EU) nr. 235/2014, hvor en indkaldelse af forslag ville være uhensigtsmæssig. Sådanne tilskud kan ikke overstige 1 000 000 EUR og har en varighed på højst 18 måneder, som kan forlænges med yderligere 12 måneder i tilfælde af objektive og uforudsete hindringer for deres gennemførelse.
 - iii) tilskud til Kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder samt til det fælleseuropæiske universitetscenter for menneskerettigheder og demokratisering, som tilbyder en europæisk mastergrad i menneskerettigheder og demokratisering og et EU-FN-stipendieprogram, og det hertil knyttede netværk af universiteter, der tilbyder Ph.D.-studier i menneskerettigheder, herunder stipendier til studerende og menneskerettighedsforkæmpere fra tredjelande.

2. Under ENI og IPA II skal programmerne for grænseoverskridende samarbejde gennemføres navnlig ved delt forvaltning med medlemsstaterne eller ved indirekte forvaltning med tredjelande eller internationale organisationer. Der skal fastlægges nærmere regler i gennemførelsesretsakter, som vedtages på grundlag af forordning (EU) nr. 232/2014 og forordning (EU) nr. 231/2014.

3. Kommissionen kan vedtage flerårige handlingsprogrammer

a) for en periode på op til tre år i tilfælde af tilbagevendende aktioner

b) for en periode på op til syv år under IPA II.

Når der indgås flerårige forpligtelser, skal de indeholde bestemmelser, der angiver, at forpligtelserne for årene efter det første forpligtelsesår er vejledende og afhænger af Unionens fremtidige årlige budgetter.

4. Budgetforpligtelser for aktioner under ENI og IPA II, der løber over mere end ét regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

Medmindre andet er fastlagt i de gældende regler, frigør Kommissionen i sådanne tilfælde automatisk den del af en budgetmæssig forpligtelse til et program, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken det bemyndigede organ ikke har fremlagt en attesteret udgiftsoversigt eller en betalingsanmodning pr. 31. december i det femte år efter det år, hvor budgetforpligtelsen blev indgået.

5. Reglerne for grænseoverskridende samarbejde under IPA II, som gennemføres ved delt forvaltning med medlemsstaterne, skal være i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 ⁽²⁾.

Artikel 7

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelse af aktioner finansieret i medfør af denne forordning træffer Kommissionen passende foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes mod svig, korruption og andre ulovligheder gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb eller i givet fald ved tilbagebetaling af disse beløb og, hvor det er hensigtsmæssigt, ved administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259).

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at revidere eller, hvis der er tale om internationale organisationer, beføjelse til efter aftaler indgået med dem at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽³⁾, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽⁴⁾, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en tilskudsaf-tale eller -beslutning eller en kontrakt, der finansieres i medfør af denne forordning.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler og afgørelser om tilskud, der er et resultat af gennemførelsen af denne forordning, indeholde bestemmelser, der giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF udtrykkelig bemyndigelse til at gennemføre sådanne revisioner og en sådan kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

AFSNIT III

REGLER OM NATIONALITET OG OPRINDELSE I FORBINDELSE MED OFFENTLIGE INDKØB, TILDELING AF TILSKUD OG ANDRE TILDELINGSPROCEDURER

Artikel 8

Generelle regler

1. Deltagelse i procedurer for tildeling af indkøbskontrakter og i tilskuds- og andre tildelingsprocedurer vedrørende aktioner, der finansieres i medfør af denne forordning til fordel for tredjeparter, er åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i et støtteberettiget land, og for juridiske personer, der reelt er etableret i et støtteberettiget land som defineret i det gældende instrument i dette afsnit, samt for internationale organisationer.

Juridiske personer kan omfatte civilsamsfundsorganisationer, som f.eks. ikkestatslige, nonprofitorganisationer og uafhængige politiske institutter, organisationer, der har rod i lokalsamfundet, og privatretlige nonprofitagenturer, -institutioner og -organisationer og netværk heraf på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

2. I tilfælde af aktioner, der samfinansieres med et partnerland eller et andet donorland, eller som gennemføres gennem EU-en medlemsstat ved delt forvaltning eller en trustfond oprettet af Kommissionen, er lande, som er støtteberettigede efter reglerne i det pågældende partnerland, andet donorland eller medlemsstaten eller fastsat i akten om oprettelse af EU-trustfonden, også støtteberettigede.

I tilfælde af aktioner, der gennemføres ved hjælp af et bemyndiget organ ved indirekte forvaltning inden for en kategori, der er opført i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii)-viii), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, er lande, som er støtteberettigede efter det pågældende organs regler, også støtteberettigede.

3. I tilfælde af aktioner, der finansieres med et af instrumenterne og desuden med et andet instrument for Unionens optræden udadtil, herunder Den Europæiske Udviklingsfond, skal lande, som kommer ind under et af disse instrumenter, betragtes som støtteberettigede for så vidt angår de pågældende aktioner.

I tilfælde af aktioner af global, regional eller grænseoverskridende art, der finansieres med et af instrumenterne, kan de pågældende lande, områder og regioner, der er omfattet af aktionen, betragtes som støtteberettigede, for så vidt angår den pågældende aktion.

4. Alle leverancer, der købes under en indkøbskontrakt eller under en tilskudsaftale, der finansieres i medfør af denne forordning, skal hidrøre fra et støtteberettiget land. De kan imidlertid have oprindelse i et hvilket som helst land, hvis den mængde leverancer, der skal indkøbes, er under grænsen for anvendelse af proceduren med forhandling på konkurrencevilkår. I denne forordning forstås udtrykket »oprindelse« som defineret i artikel 23 og 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ og i andre lovgivningsmæssige EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om ikke-præferenceoprindelse.

5. Reglerne i dette afsnit anvendes ikke på og skaber ikke statsborgerskabsbegrænsninger for fysiske personer, der er beskæftiget af eller på anden måde lovligt ansat af en støtteberettiget leverandør eller, i givet fald, en underleverandør.

6. For at styrke lokal kapacitet, lokale markeder og lokale indkøb skal der gives prioritet til lokale og regionale leverandører, såfremt forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 giver mulighed for tildeling på grundlag af et enkelt bud. I alle andre tilfælde skal lokale og regionale leverandørers deltagelse fremmes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i nævnte forordning.

7. Støtteberettigelse som omhandlet i dette afsnit kan begrænses med hensyn til ansøgernes statsborgerskab, geografiske placering eller art, når sådanne begrænsninger er påkrævet som følge af aktionens specifikke art og mål, og når de er nødvendige for en effektiv gennemførelse heraf. Sådanne restriktioner kan navnlig gælde for deltagelse i tildelingsprocedurer i forbindelse med grænseoverskridende samarbejdsaktioner.

8. Fysiske og juridiske personer, der er blevet tildelt kontrakter, skal overholde gældende miljølovgivning, herunder multilaterale miljøaftaler og grundlæggende internationalt aftalte arbejdsmarkedsnormer ⁽²⁾.

Artikel 9

Støtteberettigelse under DCI, ENI og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande

1. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra nedenstående lande er berettiget til støtte under DCI, ENI og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande:

a) Medlemsstater, støttemodtagere, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 231/2014 og de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

b) for ENI's vedkommende, partnerlande, der er omfattet af ENI, og Den Russiske Føderation, når den relevante procedure finder sted inden for rammerne af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer omfattende flere lande, som de deltager i

c) udviklingslande og -territorier, som er opført på den af OECD-DAC offentliggjorte liste over modtagere af officiel udviklingsbistand (»listen over modtagere af officiel udviklingsbistand«), og som ikke er medlemmer af G20-gruppen, og oversøiske lande og territorier, der er omfattet af Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽³⁾

d) udviklingslande, som er opført på listen over modtagere af officiel udviklingsbistand, og som er medlemmer af G20-gruppen, og andre lande og territorier, når de er omfattet af den aktion, der er finansieret af Unionen under de instrumenter, som er omhandlet i denne artikel

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.12.1992, s. 1).

⁽²⁾ ILO's grundlæggende arbejdsnormer, konventionerne om foreningsfrihed og kollektive overenskomstforhandlinger, afskaffelse af tvangs- og pligtarbejde, afskaffelse af diskrimination for så vidt angår beskæftigelse og erhverv samt afskaffelse af børnearbejde.

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab (»associeringsafgørelse«) (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

e) lande, for hvilke Kommissionen har truffet beslutning om gensidig adgang til eksternt bistand. Der kan indrømmes gensidig adgang i en begrænset periode på mindst et år, når et land indrømmer enheder fra Unionen og fra lande, der er støtteberettigede under de instrumenter, der er omhandlet i denne artikel, støtteberettigelse på lige vilkår. Kommissionen træffer beslutning om gensidig adgang og om dens varighed i henhold til den rådgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, og efter høring af det eller de pågældende modtagerlande, og

f) medlemslande i OECD i tilfælde af kontrakter, der gennemføres i et af de mindst udviklede lande, eller et højt forgældet fattigt land, som er opført på listen over modtagere af officiel udviklingsbistand.

2. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande eller varer fra ikke-støtteberettigede oprindelseslande kan af Kommissionen vurderes at være støtteberettigede, hvis der er tale om:

a) lande med traditionelle økonomiske og handelsmæssige forbindelser eller med geografiske forbindelser til nabomodtagerlande, eller

b) et hastende behov for eller mangel på produkter og tjenesteydelser på de berørte landes markeder eller i andre behørigt begrundede tilfælde, hvor anvendelse af reglerne for støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en aktion.

3. For aktioner, der gennemføres ved delt forvaltning, har den pågældende medlemsstat, som Kommissionen har overdraget gennemførelsesopgaver, beføjelse til på Kommissionens vegne som støtteberettigede at godkende tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, eller at godkende varer fra et ikke-støtteberettiget land som omhandlet i artikel 8, stk. 4.

Artikel 10

Støtteberettigelse under IPA II

1. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra følgende lande er berettigede til finansiering under IPA II.

a) Medlemsstater, støttemodtagere, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 231/2014, de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og partnerlande, der er omfattet af ENI, og

b) lande, for hvilke Kommissionen har truffet beslutning om gensidig adgang til eksternt bistand på de vilkår, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, litra e).

2. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande eller varer af ikke-støtteberettiget oprindelse kan af Kommissionen vurderes at være støtteberettigede, i tilfælde hvor der er et hastende behov for eller mangel på produkter og tjenesteydelser på de berørte landes markeder eller i andre behørigt begrundede tilfælde, hvor anvendelsen af reglerne for støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en aktion.

3. For aktioner, der gennemføres ved delt forvaltning, har den pågældende medlemsstat, som Kommissionen har overdraget gennemførelsesopgaver, beføjelse til på Kommissionens vegne som støtteberettigede at godkende tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande som omhandlet i stk. 2, eller at godkende varer fra et ikke-støtteberettiget land som omhandlet i artikel 8, stk. 4.

Artikel 11

Støtteberettigelse under EIDHR og instrumentet der bidrager til stabilitet og fred

1. Med forbehold af de begrænsninger, der skyldes aktionens art og målsætning som omhandlet i artikel 8, stk. 7, er deltagelsen i procedurer for tildeling af indkøbskontrakter eller tilskud samt rekruttering af eksperter åben uden begrænsninger under EIDHR og instrumentet der bidrager til stabilitet og fred.

2. Under EIDHR er følgende organer og aktører berettigede til støtte i henhold til artikel 4, stk. 1, 2 og 3, og artikel 6, stk. 1, litra c):

a) civilsamfundsorganisationer, herunder ikkestatslige nonprofitorganisationer og uafhængige politiske institutter, organisationer, der har rod i lokalsamfundet, og privatretlige nonprofitagenturer, -institutioner og -organisationer og netværk heraf på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan

b) offentligretlige nonprofitagenturer, -institutioner, --organisationer og -netværk på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan

c) nationale, regionale og internationale parlamentariske organer, når det er nødvendigt for at nå målene med EIDHR, og den foreslåede foranstaltning ikke kan finansieres under et andet instrument

d) internationale og regionale mellemstatslige organisationer

e) fysiske personer, enheder, som ikke er juridiske personer, og, i behørigt dokumenterede undtagelsestilfælde, andre organer eller aktører, der ikke er omhandlet i dette stykke, når det er nødvendigt for at nå EIDHR's mål.

Artikel 12

Overvågning og evaluering af aktioner

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt sine aktioner og evaluerer de fremskridt, der er gjort for at levere de forventede resultater, som dækker output og resultater. Kommissionen evaluerer også sine sektorpolitikkers og -aktioners indvirkning og effektivitet og programmeringens effektivitet, eventuelt ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer. Der tages behørigt hensyn til forslag fra Europa-Parlamentet eller Rådet om uafhængige eksterne evalueringer. Evalueringerne skal være baseret på OECD-DAC-principper for god praksis, der søger at efterprøve, om de specifikke mål, i givet fald under hensyntagen til ligestilling mellem kønnene, er nået, og formulere henstillinger med henblik på at forbedre fremtidige operationer. Disse evalueringer foretages på baggrund af forudfastsatte, klare, gennemsigtige og, hvor det er hensigtsmæssigt, landespecifikke og målbare indikatorer.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter til Europa-Parlamentet, til Rådet og til medlemsstaterne via det relevante udvalg, der er omhandlet i artikel 16. Specifikke evalueringer kan drøftes i nævnte udvalg efter anmodning fra medlemsstaterne. Der tages højde for resultaterne ved fastlæggelse af programmer og tildeling af midler.

3. Kommissionen inddrager i et passende omfang alle relevante interessenter i evalueringen af den EU-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og kan, hvor det er relevant, søge at foretage fælles evalueringer med medlemsstaterne og udviklingspartnere.

4. Den i artikel 13 omtalte rapport skal redegøre for de vigtigste erfaringer og opfølgningen af henstillingerne fra de foregående års evalueringer.

AFSNIT IV

ANDRE FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 13

Årsrapport

1. Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af foranstaltningerne i Unionens eksterne finansielle bistand og forelægger fra 2015 og fremover Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om opfyldelsen af målene for hver forordning ved hjælp af indikatorer, der måler de opnåede resultater og det relevante instruments effektivitet. Rapporten fremsendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2. Årsrapporten skal indeholde oplysninger vedrørende det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultater, inddragelse af relevante partnere og gennemførelse af budgetforpligtelser og -betalinger opdelt efter land, region og samarbejdsområde. Den skal indeholde en vurdering af resultaterne af Unionens finansielle bistand, så vidt muligt under anvendelse af specifikke og målelige indikatorer for dens rolle for opnåelsen af de mål, der er opstillet for instrumenterne. For så vidt angår udviklingssamarbejde skal rapporten også, når det er muligt og relevant, indeholde en vurdering af

efterlevelsen af principperne om bistandseffektivitet, herunder for innovative finansielle instrumenter.

3. Den årsrapport, som udarbejdes i 2021, skal indeholde konsoliderede oplysninger fra årsrapporterne vedrørende perioden 2014-2020 om al finansiering, der er omfattet af denne forordning, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde, og vise fordelingen af udgifter på modtagerland, anvendelse af finansielle instrumenter, forpligtelser og betalinger.

Artikel 14

Klimaindsats- og biodiversitetsudgifter

Der foretages på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter, der er vedtaget, et årligt skøn over de samlede udgifter i forbindelse med klimaindsats og biodiversitet. De midler, som tildeles under instrumenterne, vil være omfattet af et system med årlig opfølgning baseret på OECD-metoden (»Rio-markører«) uden dermed at udelukke anvendelsen af mere præcise metoder, når de er til rådighed, som er integreret i den eksisterende metode til resultatstyring af EU-programmer, og som skal anvendes til kvantificering af udgifter vedrørende klimaindsats og biodiversitet i forbindelse med de handlingsprogrammer og individuelle og særlige foranstaltninger, der henvises til i artikel 2, stk. 1, og som indgår i evalueringer og i årsrapporten.

Artikel 15

Inddragelse af interessenter fra modtagerlande

Kommissionen skal, når det er muligt og hensigtsmæssigt, sikre, at relevante interessenter fra modtagerlandene, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, bliver eller er blevet behørigt hørt i gennemførelsesprocessen og har rettidig adgang til relevante oplysninger, der sætter dem i stand til at spille en meningsfuld rolle i den proces.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af de udvalg, der er nedsat for instrumenterne. Disse udvalg er udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når udvalgets udtalelse skal indhentes ved en skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for fristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når udvalgets udtalelse skal indhentes ved en skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for fristen for afgivelse af udtalelsen.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i nævnte forordning.

Den vedtagne afgørelse forbliver i kraft i gyldighedsperioden for det dokument, det handlingsprogram eller den foranstaltning, der er blevet vedtaget eller ændret.

5. En observatør fra EIB deltager i udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

Artikel 17

Midtvejsrevision og evaluering af instrumenterne

1. Kommissionen fremlægger senest den 31. december 2017 en midtvejsrevisionsrapport om gennemførelsen af hvert instrument og af denne forordning. Den dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 30. juni 2017 og skal fokusere på opfyldelsen af målene for hvert instrument ved hjælp af indikatorer, der måler de opnåede resultater og instrumenternes effektivitet.

Med henblik på at opfylde målene for hvert instrument skal rapporten desuden vurdere hvert instruments merværdi, mulighederne for forenkling, intern og ekstern kohærens, herunder komplementariteten og synergierne mellem instrumenterne, alle målenes fortsatte relevans og foranstaltningernes bidrag til Unionens sammenhængende optræden udadtil og, hvor det er relevant, til Unionens prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tage hensyn til eventuelle resultater og konklusioner for så vidt angår instrumenternes langsigtede virkning. Den skal også indeholde oplysninger om løftestangeffekten af midlerne fra hvert af de finansielle instrumenter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

Rapporten udarbejdes med det specifikke formål at forbedre gennemførelsen af Unionens bistand. Den skal indeholde oplysninger vedrørende afgørelser om fornyelse, ændring eller suspension af de typer aktioner, der gennemføres under instrumenterne.

Rapporten skal også indeholde konsoliderede oplysninger fra de relevante årsrapporter om al finansiering, der er omfattet af denne forordning, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde, og vise fordelingen af udgifter på modtagerland, anvendelse af finansielle instrumenter, forpligtelser og betalinger.

Kommissionen fremlægger en endelig evalueringsrapport for perioden 2014-2020 som led i interimsumundersøgelsen af den næste finansieringsperiode.

2. Den i stk. 1, første afsnit, omhandlede midtvejsrevisionsrapport forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet og ledsages eventuelt af lovgivningsforslag om nødvendige ændringer af instrumenterne og af denne forordning.

3. Indikatorværdierne pr. 1. januar 2014 skal anvendes som grundlag for at vurdere, i hvilket omfang målene er nået.

4. Kommissionen kræver, at partnerlandene fremlægger alle nødvendige data og oplysninger i overensstemmelse med de internationale forpligtelser vedrørende bistandseffektivitet med henblik på at muliggøre overvågning og evaluering af de pågældende foranstaltninger.

5. Instrumenternes langsigtede resultater og indvirkninger samt bæredygtigheden af instrumenternes effekt evalueres i overensstemmelse med de til den tid gældende regler og procedurer for overvågning, evaluering og rapportering.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 indtil den 31. december 2020.

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

Europa-Kommissionens erklæring om brugen af gennemførelsesretsakter til fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af visse regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

Europa-Kommissionen mener, at gennemførelsesbestemmelserne for grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil og andre specifikke, mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) har til formål at supplere den grundlæggende retsakt og derfor bør være delegerede retsakter, der vedtages på grundlag af artikel 290 i TEUF. Europa-Kommissionen vil ikke modsætte sig vedtagelsen af den tekst, som medlovgiverne er nået til enighed om. Europa-Kommissionen gør dog opmærksom på, at spørgsmålet om afgrænsningen mellem artikel 290 og 291 i TEUF i øjeblikket er genstand for Domstolens undersøgelse i »biocid-sagen«.

Europa-Kommissionens erklæring vedrørende »tilbageførsler«

I overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vil Europa-Kommissionen lade udkastet til budgettet indeholde en posteringsmulighed for interne formålsbestemte indtægter og såvidt muligt anføre beløbet.

Budgetmyndigheden vil blive orienteret om størrelsen af de akkumulerede ressourcer hvert år i forbindelse med budgetplanlægningen. Interne formålsbestemte indtægter vil kun blive medtaget i budgetudkastet, i det omfang beløbet er sikkert.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes som led i finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde i perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes via disse instrumenter ville ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådan afgørelse.
